

УДК: 338.24: 339.924

ЛЕГКА ПРОМИСЛОВІСТЬ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄС

С.В. Бреус

Київський національний університет технологій та дизайну

У статті розглянуті основні проблеми економічного розвитку України, які негативно впливають як на рівень конкурентоспроможності вітчизняної продукції легкої промисловості на світових товарних ринках, так і на ефективність функціонування української легкої промисловості в цілому. Запропоновані заходи щодо підвищення рівня розвитку легкої промисловості країни в умовах реалізації євроінтеграційних прагнень України.

Ключові слова: інтеграція України до ЄС, СЕФТА, економічний розвиток, легка промисловість, конкурентоспроможність, конкурентні переваги, інвестиції, сальдо зовнішньої торгівлі

В сучасних умовах необхідним елементом успішного економічного розвитку держави є активізація міжнародної економічної діяльності, поглиблення міжнародних економічних зв'язків між провідними компаніями та інтенсифікація міжнародної торгівлі [1]. У зв'язку з цим основною стратегічною метою України залишається інтеграція в Європейський Союз (ЄС). Україна, щоб стати частиною європейського ЄС, повинна відповідати Копенгагенським критеріям, які включають в себе [2]:

1) стабільність інститутів, що гарантують демократію, верховенство права, повагу до прав людини, повагу і захист національних меншин (політичні критерії);

2) наявність дієвої ринкової економіки і здатність витримувати конкурентний тиск і дію ринкових сил у межах ЄС (економічні критерії);

3) здатність узяти на себе зобов'язання, що випливають з членства в ЄС, включаючи суворе дотримання цілей політичного, економічного, валютного союзу (інші критерії).

Україна по прикладу багатьох країн може вступити в ЄС через членство в СЕФТА (Central European Free Trade Agreement), яка є спеціальною структурою регіонального господарського співробітництва. СЕФТА була заснована наприкінці 1992 року центральноевропейськими державами задля вирішення економічних завдань. Нині до її складу входять такі країни: Албанія, Боснія і Герцеговина, Македонія, Молдова, Сербія, Чорногорія, Хорватія та Республіка Косово. Македонія, Хорватія, Сербія і Чорногорія є офіційними кандидатами до членства в ЄС.

Через СЕФТА в ЄС вступили Польща, Словаччина, Словенія, Угорщина, Чехія, Болгарія і Румунія, Хорватія може стати членом ЄС у 2013 році. Необхідними умовами вступу до СЕФТА є: 1) членство в СОТ; 2) підписання угод про вільну торгівлю з кожною із країн – членів СЕФТА; 3) асоційоване членство в ЄС [3]. На сьогодні, враховуючи, що Україна є членом СОТ, а підписання угоди про асоціацію можливе у 2103 році, питання її членства в СЕФТА потрібно розглядати в практичному контексті.

Щоб стати ефективним членом СЕФТА, а в майбутньому і ЄС, Україні потрібно здійснити ряд заходів, які сприяли б підвищенню рівня конкурентоспроможності держави. Станом на 2012 рік, згідно зі звітом Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ), оприлюдненим 5.09.2012 року, Україна у рейтингу країн за конкурентоспроможністю посідає 73 місце з існуючих 144. Позитивним можна вважати, те що за останній рік країна покращила свої позиції і піднялася у рейтингу на дев'ять позицій [4].

У 2012 році Україна отримала таку саму оцінку ВЕФ, як Словаччина та Чорногорія, які за останній рік погіршили свої результати. У звіті пояснюється, що Україна підтримує конкурентоспроможність завдяки розмірам ринку та потужній системі освіти, яка забезпечує легкий доступ до усіх її рівнів. У звіті ВЕФ відзначено, що за рівнем конкурентоспроможності Україна помітно виграє у порівнянні з попередніми роками. Дефіцит бюджету був скорочений до 2,7 % ВВП у 2011, рівень співвідношення боргу до ВВП теж дещо впав, інфляція була зменшена, хоча вона і досі перебуває на доволі високому рівні – близько 8 % [4].

Враховуючи, що Словаччина стала членом ЄС з 01.05.2004 року, а Чорногорія є членом СЕФТА і країною-кандидатом на вступ до ЄС, а також те, що в першу десятку ввійшли 6 країн-членів ЄС (Швеція – 1 місце, Фінляндія – 3, Швеція – 4, Нідерланди – 5, Велика Британія – 8) Україна немає інших варіантів дій крім здійснення плідної роботи на всіх рівнях в напрямку інтеграції до ЄС [4].

Підвищення рівня конкурентоспроможності можна досягти шляхом реалізації наявних конкурентних переваг, які в сучасних умовах розвитку економіки України є вирішальним фактором успіху бізнесу й економічної безпеки. Успішність економічного розвитку України багато в чому залежить від відновлення промислового потенціалу. Досвід трансформації промислового виробництва в розвинених країнах свідчить про задоволення потреб населення шляхом розвитку секторів економіки, орієнтованих на кінцевого споживача. Таким сектором є легка промисловість, яка завжди відіграла важливу роль в економіці регіонів України, забезпечувала збалансованість розвитку

національної економіки, сприяла формуванню бюджету країни і виконувала велику соціальну функцію [5].

Легка промисловість важлива для економіки країни через значну ємність внутрішнього ринку одягу і взуття (за оцінками експертів – 40-50 млрд. грн. на рік), в цілому більш високі показники результативності та ефективності, порівняно з переробною промисловістю, нижчу витратоємність виробництва. Водночас легка промисловість відзначається високою оборотністю капіталу та широкими зв'язками із хімічною промисловістю, машинобудуванням, а також з агропромисловим комплексом, що переробляє різні види сільськогосподарської сировини рослинного і тваринного походження [6].

Питанню ролі та значення легкої промисловості у забезпеченні економічного розвитку держави присвячені в тій чи іншій мірі праці багатьох науковців. Зокрема таких як: Бокій В.І., Власюк Т.М., Гаман С.М., Гречан А.П., Єрохін С.А., Замороко Т.Л., Ізовіт В.А., Лабурцева О.І., Максименко І.О., Чулаков П.І. та багатьох інших. Проте невирішеними залишаються питання, пов'язані з розробкою заходів щодо підтримки та розвитку легкої промисловості з урахуванням євроінтеграційних прагнень України.

Постановка завдання

Мета статті полягає в розробці заходів щодо підвищення рівня розвитку легкої промисловості в умовах євроінтеграційних прагнень України.

Об'єкт та методи досліджень

Об'єктом дослідження є організаційно-економічні процеси, що відбуваються в економіці держави та їх вплив на рівень розвитку легкої промисловості України.

Теоретичною та методологічною основою дослідження є статистична інформація. У процесі дослідження здійснювався ситуаційний аналіз та використовувався системний підхід до дослідження всього комплексу проблем економіки України в умовах інтеграції до ЄС та їх вплив на розвиток вітчизняної легкої промисловості.

Результати досліджень та їх обговорення

Сучасний стан легкої промисловості вражає глибиною кризи, яка за останні десятиліття набула загрозливих форм, зокрема, за цей час виробництво бавовняних, лляних та вовняних тканин на душу населення знизилося з 24 до 1,9 м², одягу – з п'яти до 0,5 одиниць, взуття – з чотирьох до 0,5 пар. Втрачено 650 тисяч робочих місць. Через спад вітчизняного виробництва обсяги імпорту різко зросли до 70-80 % [6].

Погіршенню економічного розвитку вітчизняної легкої промисловості сприяли такі основні фактори:

1. Незбалансованість розвитку промисловості України. Тривалий час пріоритети віддавалися гірничо-металургійному комплексу, вугільній і хімічній промисловості, а легка промисловість, яка випускає продукцію для масового споживання і завдяки своїй специфіці може забезпечувати велику кількість робочих місць, тривалий час залишалася поза увагою [6].

На цьому фоні підвищення обсягів виробництва (табл. 1), з урахуванням глибини падіння легкої промисловості та масштабів завдань, які необхідно вирішувати, є лише вихідною позицією майбутнього зростання [6].

Таблиця 1

Індекси промислової продукції за основними видами діяльності [7]

	Грудень 2011 р. до листопада 2011 р., %	Грудень 2011 р. до грудня 2010 р., %	2011 р. у % до 2010 р.	Довідково: 2010 р. до 2009 р.
Промисловість	100,4	9,5	107,3	111,0
Переробна промисловість:	100,0	98,9	107,7	113,5
Легка промисловість:	101,8	93,0	106,1	107,8
- текстильне виробництво; виробництво одягу, хутра та виробів з хутра	101,6	94,0	106,7	108,2
- виробництво шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	102,9	89,2	103,9	106,4

2. Зниження рівня конкурентоспроможності вітчизняної продукції за ціновим чинником. Це відбулось у результаті засилля на внутрішньому ринку імпорتنих товарів, завезених із заниженням митної вартості та контрабандно, присутність на ринку товарів тіньового виробництва, а також товарів «секонд-хенд». Частка товарів вітчизняного виробництва на внутрішньому ринку становить 10-50 % за різними товарними групами [8].

Покращенню економічного становища підприємств легкої промисловості повинно було б сприяти прийняття Податкового кодексу і передбачена у ньому пільга щодо звільнення підприємств легкої промисловості на десять років від податку на прибуток. Згідно з абзацом «б» п. 17 підрозділу 4 розділу XX Податкового кодексу тимчасово, строком на 10 років, починаючи з 01.01.2011 р. звільняється від оподаткування прибуток, отриманий від основної діяльності підприємств легкої

промисловості (групи 17-19 КВЕД ДК 009:2005), крім підприємств, які виробляють продукцію на давальницькій сировині [9].

Проте такий захід працівниками цього сектору промисловості оцінюється досить стримано, оскільки більшість підприємств, які працюють прозоро, не мають можливості цей прибуток заробити у зв'язку з великими обсягами контрабандних товарів та дешевого «секонд-хенд» [10].

За даними окремих експертів контрабандна продукція займає біля 70 % ринку. До країн, що здійснюють найбільш агресивну політику щодо експорту власних товарів легкої промисловості належить Китайська Народна Республіка (КНР). Згідно даних [11], питома вага імпорту окремих товарів з КНР склала у 2011 році 32,13 % у загальному обсязі імпорту продукції легкої промисловості (табл. 2) і 0,94 % у загальному обсязі імпорту (становив у 2011 році 83223 млн. дол. США) до України [12].

Таблиця 2

Обсяги імпорту товарів з Китайської Народної Республіки

Назва товару, код	Обсяг імпорту з Китаю	
	тис. дол. США	питома вага, %
Вироби із шкіри (4201-4205)	63833	71,3
Хутро штучне та вироби з нього (4304)	1124	63,6
Нитки та пряжа з хімічних волокон (5401-5406, 5508-5511)	36117	25,1
Джути та волокна штапельні (5501-5507)	35640	26,6
Тканини з хімічних волокон та ниток (5407-5408, 5512-5516)	39107	21,5
Неткані матеріали (5603)	24957	30,4
Полотна трикотажні (6001-6006)	14001	15,5
Одяг трикотажний (6101-6114, 6116, 6117)	107460	50,4
В тому числі одяг дитячий (6111)	2544	50,0
Вироби панчішно-шкарпеткові (6115)	27673	45,7
Одяг текстильний (6201-6217)	123025	48,4
В тому числі одяг дитячий (6209)	2330	62,6
Ковдри та пледи дорожні (6301)	10829	88,0
Білизна постільна, столова, гардини, штори (6302-6303)	15058	42,8
Інші вироби, мішки, брезент, навіси (6304-6308)	32522	47,8
Взуття та частини взуття (6401-6406)	215512	64,2
Головні убори (6501-6407)	7346	68,6
Посуд столовий, кухонний з фарфору (6911)	8038	62,9
Посуд столовий, кухонний з кераміки (6912)	18640	94,3
Всього	785756	

3. Нарощування від'ємного сальдо зовнішньої торгівлі. Протягом 2005-2011 років від'ємне сальдо зовнішньої торгівлі України зросло у 7,45 разів. В цілому в 2011 році експорт товарів зріс на 33,0 % порівняно з 2010 роком і становив 69,4 млрд. дол. США.

За оцінками Департаменту платіжного балансу Національного банку України, приріст вартісних обсягів експорту було забезпечено переважно ціновим фактором – експортні ціни збільшились на 25,4 %, а фізичні обсяги поставок – на 6,1 % [12].

Головними статтями українського експорту та імпорту були і залишаються: металургійна продукція (становить 31,9 % від загального експорту у розмірі 69418 млн. дол. США та 6,8 % від загального імпорту у розмірі 83223 млн. дол. США), продукція АПК (18,4 і 7,6 %), продукція машинобудування (17,1 і 24,0 %), мінеральні продукти (13,8 і 35,3 %), а також продукція хімічної промисловості (10,1 і 15,6 %) [12]. Частка ж продукції легкої промисловості у 2011 році складала 1,75 % (2445,7 млн. дол. США [11]).

Аналіз імпорту та експорту продукції легкої промисловості у 2011 році свідчить про те, що найбільша частка як в експорті, так і в імпорті протягом 2010-2011 років припадає на такі товари легкої промисловості як текстильний одяг, взуття та частини взуття, одяг трикотажний, шкіряні товари. Так, по експорту частка текстильного одягу становила 39,57 % у 2011 році проти 39,34 % у 2010 році, взуття та частин взуття – 16,63 і 15,845 %, одягу трикотажного – 11,87 і 10,23 % та шкіряних виробів 9,22 і 11,31 %, відповідно В цілому ж частка цих груп товарів у загальному обсязі експорту залишалась у 2011 році порівняно з 2010 роком незміною і становила 77 % [11].

Щодо імпорту: частка текстильного одягу у 2011 році становила 10,40 % проти 11,59 % у 2010 році, взуття та частин взуття – 13,72 і 18,24%, одягу трикотажного – 8,71 і 10,83 % та шкіряних товарів 4,11 і 2,79 %, відповідно В цілому частка цих груп товарів у загальному обсязі імпорту у 2011 році зменшилась до 37 % проти 43 % у 2010 році [11].

Позитивною тенденцією можна було б вважати покращення сальдо зовнішньої торгівлі України продукцією легкої промисловості у 2011 році проти 2010 року, так у 2010 році сальдо зовнішньоторговельного обороту було від'ємним і становило 1502,4 млн. дол. США. У 2011 році негативне сальдо зовнішньої торгівлі продукцією легкої промисловості дещо зменшилось і становило 1228,4 млн. дол. США. Проте на стан справ у легкій промисловості негативно впливає погіршення сальдо зовнішньої торгівлі товарами, які становлять основні статті українського експорту продукції легкої промисловості з додатного у розмірі 20 тис. дол. США у 2010 році до від'ємного у розмірі 3 тис. дол. США. Така ситуація в експортно-імпортній сфері призводить до того, що зменшуються валютні надходження в Україну, зростає навантаження на державний бюджет і зменшуються потенційні обсяги державної підтримки вітчизняної легкої промисловості, а також погіршується матеріально-технічна база вітчизняних

підприємств. В цілому спостерігається консервація технологічної відсталості вітчизняної економіки, що негативно впливає на рівень конкурентоспроможності вітчизняної продукції на товарних ринках основних торговельних партнерів України. Якщо така ситуація збережеться в майбутньому, то це може призвести до зниження рівня конкурентоспроможності держави в цілому.

4. Низький рівень оплати праці в легкій промисловості. Станом на 2011 рік у легкій промисловості спостерігався найнижчий рівень заробітної плати в цілому по промисловому сектору економіки. Так, середньомісячна заробітна плата за підсумками року становила лише 1598 грн. Для порівняння, середня заробітна плата фахівця вугільної промисловості за підсумками 2011 року становила 4724 грн. на місяць. Порівняно високі заробітні плати були також у нафтопереробній промисловості – середня зарплата за підсумками року становила 3867 грн., у металургів – за підсумками року 3539 грн. на місяць. При цьому, середня зарплата в Україні у 2010 році становила 2239 грн., у січні 2011 р – 2297 грн. у грудні зросла порівняно із січнем на 32,96% і становила 3054 грн. [13]. Такий низький рівень заробітної плати впливає на збільшення відтоку кваліфікованих кадрів, що наряду зі зменшенням купівельної спроможності населення та зростання вартості енергоносіїв призводить до того, що підприємствам легкої промисловості складно зводити матеріально-фінансові баланси та виконувати умови контрактів [6].

5. Низький рівень інвестицій в легку промисловість. Станом на 31.12.2011 року в цілому в Україну надійшло інвестицій від іноземних інвесторів на суму 49362,3 млн. дол. США, з них 6473,1 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу). До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає більше 83 % загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 12645,5 млн. дол., Німеччина – 7386,4 млн. дол., Нідерланди – 4822,8 млн. дол., Російська Федерація – 3594,5 млн. дол., Австрія – 3423,1 млн. дол., Велика Британія – 2508,2 млн. дол., Франція – 2230,7 млн. дол., Швеція – 1744,0 млн. дол., Віргінські Острови (Британія) – 1607,0 млн. дол. та США – 1043,1 млн. дол. США [14]. Натомість з України надійшло в економіки країн світу інвестицій на суму 6898,0 млн. дол. США (з України було вивезено капіталу на 5,6 % більше, ніж ввезено). 91,9 % від загальної суми інвестицій, що становить 6342,1 млн. дол. США, було вкладено в економіку Кіпру, а враховуючи те, що Кіпр є відомою офшорною зоною, то в економіку України практично повертаються вивезені з неї українські гроші. На Російську Федерацію припадає 3,4 %, що становить 236,5 млн. дол. США, на Латвію

– 1,2 % (80,4 млн. дол. США), на Польщу – 0,7 % (48,2 млн. дол. США), на Грузію – 0,5% (32,7 млн. дол. США), на Віргінські Острови (Брит.) та Казахстан припадає по 0,4 % (25,8 млн. дол. США та 24,5 млн. дол. США, відповідно), в інші країни було інвестовано 107,8 млн. дол. США (1,5 % загального обсягу інвестицій) [15].

Найбільшу частка інвестицій в основний капітал у 2011 році за видами економічної діяльності припадає на промисловість – 36,2 %, операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям – 17,7 %, діяльність транспорту і зв'язку – 16,5 %. Частка інвестицій в легку промисловість складає лише 0,6 % від загального обсягу інвестицій в основний капітал за видами економічної діяльності (рис.1).

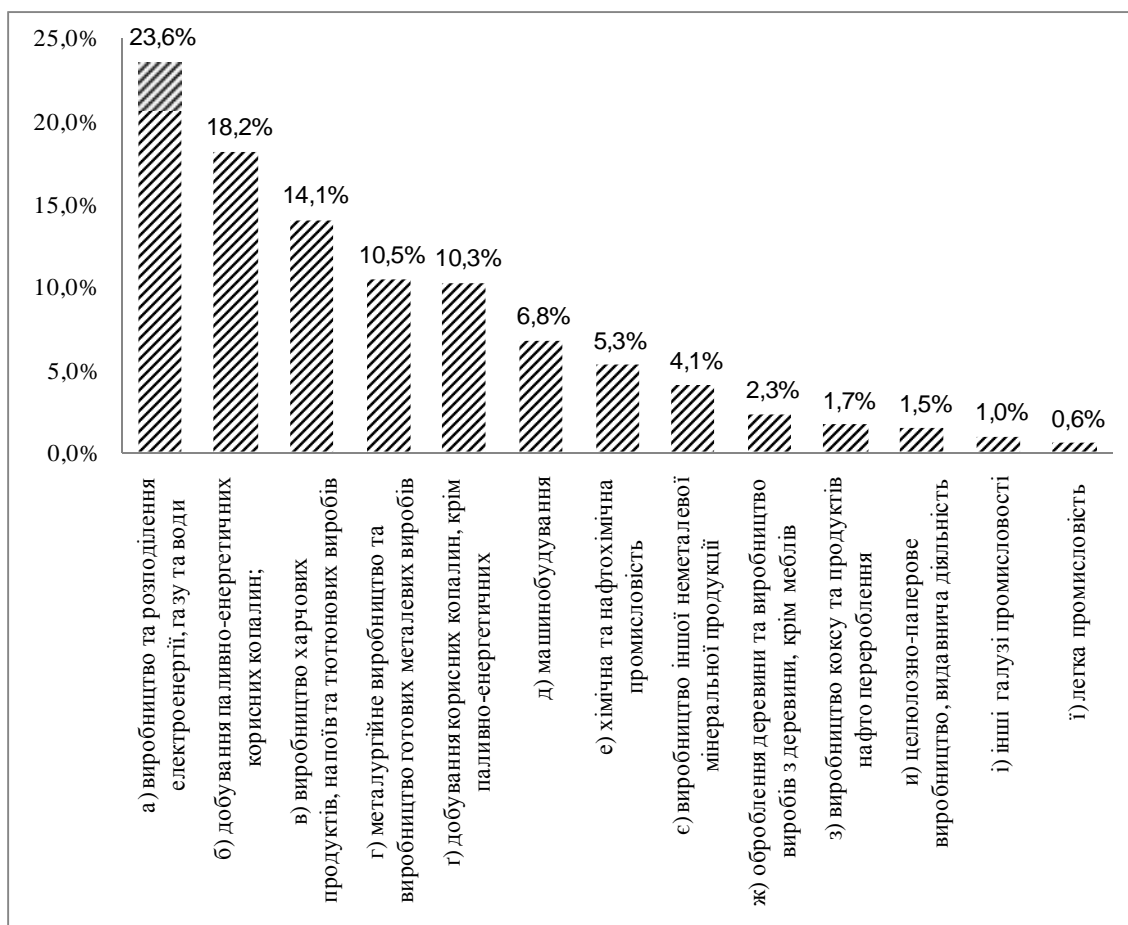

Рис. 1. Розподіл інвестицій в основний капітал за видами промислової діяльності у 2011 році [16].

Висновки

Враховуючи вищезазначене можна констатувати, що така ситуація, яка склалася в економіці України в цілому і в легкій промисловості зокрема, негативно впливає на рівень

конкурентоспроможності вітчизняної продукції на товарних ринках основних торговельних партнерів України і не сприяє прискоренню процесу інтеграції України в ЄС.

Задля призупинення нарощування негативних тенденцій в легкій промисловості необхідно розробити комплекс заходів, успішна реалізація яких має на меті не тільки виведення легкої промисловості з кризового стану, але і підвищення рівня конкурентоспроможності держави і, як результат, входження України в ЄС гідним економічно розвиненим партнером. Основними з таких заходів можуть бути:

1. Відміна спрощеної системи оподаткування щодо ввезення та реалізації імпортного одягу і взуття (щоб не сплачувати податків, «секонд-хенд» масово ввозять через релігійні організації, благодійні фонди). У зв'язку з тим, що Україна як член СОТ не може заборонити ввезення вживаного одягу і змушена дотримуватися вимог цієї торговельної організації, доцільно було б запровадити ліцензування такого експорту із застосуванням санітарно-епідеміологічних експертиз.

2. Використовуючи досвід Росії, де існує ставка ПДВ у розмірі 10 % (в тому числі на продаж дитячого одягу, а ще 10 % підприємство має можливість вкладати у в розвиток виробництва), зменшення ПДВ хоча б до 10 % на продаж на внутрішньому ринку таких товарів, які становлять найбільшу питому вагу у загальних обсягах українського експорту, зокрема текстильного одягу, взуття та частини взуття, одягу трикотажного та шкіряних виробів.

3. Враховуючи, що ставки процентів по банківським кредитам на сьогоднішній день є практично не підйомними для вітчизняних виробників а підтримка держави є недостатньою, доцільно було б відновити експеримент 1997-1999 років, коли ПДВ було замінено 10 % податком з продажу, що на той час позитивно вплинуло на економічну ефективність легкої промисловості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гребешкова О.М. Зміцнення конкурентних переваг українських компаній [Електронний ресурс] / О.М. Гребешкова, К.С. Вовчук. – Режим доступу: <http://economica.org.ua/2009/conkurperev09>
2. Копенгагенські критерії членства в Європейському Союзі (інформаційно-аналітична довідка) [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Міністерства закордонних справ України. – Режим доступу: <http://www.mfa.gov.ua/mfa/en/publication/content/19083.htm>

3. Денисенко М.П. Євроінтеграційні пріоритети України в контексті торговельно-економічного співробітництва України і країн СЕФТА [Електронний ресурс] / М.П. Денисенко, С.В. Бреус // Науковий вісник Волинського національного університету імені Л. Українки. – 2010. – № 20 – С. 154. – Режим доступу до журн.: http://www.nbu.gov.ua/portal/Natural/nvnu/ekonomika/2010_20/R7/Denisenko.pdf/2.
4. Україна піднялася на 9 позицій у рейтингу конкурентоспроможності [Електронний ресурс] / Офіційний сайт ВВС Україна. – Режим доступу: http://www.bbc.co.uk/ukrainian/business/2012/09/120905_wef_rating_ua_oz.shtml
5. Царенко О.В. Конкурентні переваги легкої промисловості регіонів України: методологія формування, теорія та практика [Електронний ресурс]: [монографія] / О.В. Царенко // Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2008. – 504 с. – Режим доступу: <http://www.vlc.net.ua/PUBLIK/Mono45.htm>
6. Гоцуєнко Е. Важкі будні легкої промисловості [Електронний ресурс] / Е. Гоцуєнко, Н. Гоцуєнко // Дзеркало тижня. Україна. – № 19, 27 травня 2011. – Режим доступу: [/http://dt.ua/ECONOMICS/vazhki_budni_legkoyi_promislovosti-81761.html](http://dt.ua/ECONOMICS/vazhki_budni_legkoyi_promislovosti-81761.html)
7. Підсумки роботи промисловості України за січень-грудень 2011 року [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Асоціації «Укрлегпром». – Режим доступу: http://ukrlegprom.org.ua/ua/statistika_minstat_ukraini/pidsumki_roboti_promislovosti_ukraini_za_sichen_gruden_2011_roku.html
8. Нижник В.М. Сучасний стан та перспективи розвитку підприємств легкої промисловості [Електронний ресурс] / В.М. Нижник, В.В. Шарко // Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – 2011. – № 4. – С. 44. – Режим доступу до журн.: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2011_4/41.pdf
9. Пільги для підприємств легкої промисловості. Чи звільняється від оподаткування прибуток підприємства легкої промисловості, отриманий від основної діяльності? [Електронний ресурс] // Вісник Податкової служби України. – 2012. – № 6. – Режим доступу до журн.: <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/460>
10. Якель Р. Важкі «пасиви» легкої промисловості [Електронний ресурс] / Роман Якель // Дзеркало тижня. Україна. – № 30, 16 серпня 2008. – Режим доступу: http://dt.ua/ECONOMICS/vazhki_pasivi_legkoyi_promislovosti-54497.html
11. Аналіз імпорту та експорту товарів легкої промисловості за 2011 рік [Електронний

- ресурс] / Офіційний сайт Асоціації «Укрлегпром». – Режим доступу: http://ukrlegprom.org.ua/ua/statistika_analitika_ukrlegpromu/analiz_importu_ta_exportu_tovariv_legkoi_promislovosti_za_2011_rik.html
12. Національний банк України. Платіжний баланс і зовнішній борг України 2011 рік [Електронний ресурс] // Щоквартальне аналітично-статистичне видання Національного банку України. – 2012. – С. 5-6. – Режим доступу: www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=112444
13. Найбільші зарплати в Україні отримують авіатори та фінансисти [Електронний ресурс] . – Режим доступу: <http://palm.newsru.ua/finance/30jan2012/zp.html>
14. Державна служба статистики України. Експрес-випуск: Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності у 2011 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://agroconf.org/sites/default/files/investicii_vneshneekonomicheskoy_deyatelnosti_v_2011_godu.pdf
15. Прямі інвестиції (акціонерний капітал) з України в економіку країн світу [Електронний ресурс] : статистична інформація / Офіційний сайт Державного комітету статистики України. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
16. Капітальні інвестиції в деревообробну галузь [Електронний ресурс] / Всеукраїнська галузева газета «Деревообробник», 17 серпня 2012. – Режим доступу: http://www.derevo.com.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=405&Itemid=87

С. В. Бреус

Легкая промышленность: современное состояние и перспективы развития в условиях интеграции Украины в ЕС.

В статье рассмотрены основные проблемы экономического развития страны, которые оказывают негативное влияние как на уровень конкурентоспособности отечественной продукции легкой промышленности на мировых товарных рынках, так и на эффективность функционирования легкой промышленности в целом. Предложены меры по повышению уровня развития легкой промышленности страны в условиях реализации евроинтеграционных приоритетов Украины.

Ключевые слова: интеграция Украины в ЕС, СЕФТА, экономическое развитие, легкая промышленность, конкурентоспособность, конкурентные преимущества, инвестиции, сальдо внешней торговли.

S.V. Breus

Light industry: current status and future development under the EU integration of Ukraine.

The paper describes the main problems of economic development, which have a negative impact on both the level of competitiveness of domestic products of light industry in the world commodity markets, as well as the efficiency of the light industry in general. Measures to enhance the development of light industry in the implementation of the priorities of Ukraine's European integration have been proposed.

Keywords: *Ukraine's integration into the EU, CEFTA, economic development, light industry, competitiveness, competitive advantage, investment, trade balance.*